

2008/00219
Hof Den Bosch

AWR 20
BPM 6
Wvw 49

Correctie op aangifte BPM alleen via naheffingsaanslag

Toelichting staatssecretaris op intrekken cassatieberoep van 3 augustus 2009, nr. DGB 2009-3910 n.a.v. uitspraak Hof Den Bosch van 29 mei 2009, nr. 2008/00219

Belanghebbende (B) heeft in 2006 een auto uit België ingevoerd en heeft met een beroep op de zogenoemde tegenbewijsregeling (CPP2006/788M) aangifte BPM gedaan, waarbij de belasting is berekend op € 15 371. Aangezien de inspecteur vraagtekens plaatste bij een aantal elementen van het bij de aangifte gevoegde taxatierapport liet hij een hertaxatie uitvoeren. De verschuldigde BPM bedraagt op grond van die hertaxatie € 23 727. De inspecteur heeft daarop B's aangifte gecorrigeerd door een streep te plaatsen door het bedrag van € 15 371 dat B had vermeld en heeft vervolgens een bedrag van € 23 727 opgenomen. Na betaling van dit bedrag heeft de inspecteur het kenteken op naam gesteld.

Hof

Op B rust de verplichting de door haar op aangifte aangegeven belasting te voldoen. Het wettelijk systeem laat de inspecteur geen ruimte om reeds voordat de belasting op aangifte is voldaan een correctie op de aangifte aan te brengen. De inspecteur was dus niet bevoegd om bij het achterwege laten van betaling van het op de aangifte verhoogde bedrag, een kenteken voor de auto te weigeren. Het bedrag van de correctie dat B bovenop het bedrag vermeld in de aangifte heeft voldaan zonder dat ter zake een naheffingsaanslag was opgelegd, is dan ook onverschuldigd betaald.

De staatssecretaris heeft laten weten dat hij het door hem ingestelde beroep in cassatie (nr. 09/02339) intrekt. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Vooropgesteld heeft naar mijn mening te gelden dat met de vermelding in de Wet BPM van het verschuldigde bedrag aan BPM niet anders bedoeld kan zijn dan het op grond van de Wet BPM materieel verschuldigde bedrag aan BPM. De in de uitspraak van het hof te lezen opvatting dat met 'verschuldigde BPM' in dit verband is bedoeld het op 'aangifte aangegeven bedrag aan BPM' wordt door mij dan ook niet onderschreven. Voorts vraag ik me af of het oordeel van het hof over de reikwijdte van het bepaalde in art. 49, lid 1, sub b, van de Wegenverkeerswet wel tot de bevoegdheid behoort van de fiscale rechter. Niettegenstaande het vorenvermelde heb ik uiteindelijk toch op de navolgende gronden besloten te berusten in de uitspraak van Hof 's-Hertogenbosch van 29 mei 2009, nr. 08/00219.

Het hof oordeelt dat in casu voor de inspecteur de formele basis ontbreekt om een hoger bedrag aan BPM te heffen dan het op de aangifte vermelde bedrag. Aan de hand van de aan de feitenrechter voorbehouden waardering heeft het hof feitelijk en niet onbegrijpelijk geconcludeerd dat in het onderhavige geval geen sprake is van een aanpassing door B van zijn eigen aangifte met vermelding van een hoger BPM-bedrag, noch dat de inspecteur een naheffingsaanslag voor het 'meerdere' bedrag heeft opgelegd.

Het hof concludeert daarmee met andere woorden dat sprake is van een door de inspecteur eigenhandig doorgevoerde correctie van B's aangifte. Een dergelijke werkwijze van de inspecteur wordt door mij niet correct geacht. Onder de voormelde omstandigheden dient de inspecteur derhalve het volgens hem meer verschuldigde bedrag aan BPM te formaliseren door het opleggen van een naheffingsaanslag. Op dat punt kan ik mij vinden in het oordeel van het hof. Daarmee komt mitsdien mijnerzijds de grond aan het instellen van beroep in cassatie te ontvallen.

De binnen de dienst gehanteerde werkwijzen bij de behandeling en controles van de aangiften BPM zullen dienaangaande nog eens kritisch worden gezien en zo nodig worden aangepast. Tevens zal daarbij worden gekeken naar de te volgen handelwijze voor het al dan niet afgeven van het zogenoemde fiscale akkoord

ingevolge art. 49, lid 1, sub b, van de Wegenverkeerswet in het kader van de kentekenafgifte door de RDW, waarvoor relevantie toekomt aan de omvang van het betaalde bedrag aan BPM en de daarbij in acht te nemen grenzen.